

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1MCdo/7/2011
Identifikačné číslo spisu:	3108206949
Dátum vydania rozhodnutia:	31.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3108206949.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného Mesto Trenčín., so sídlom v Trenčíne, Mierové námestie 2, proti povinnému S. Q., bytom v R., o vymoženie 18,92 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 49 Er 651/2008, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. augusta 2010, sp. zn. 4 CoE 320/2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 27. augusta 2010, sp. zn. 4 CoE 320/2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ď a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín na návrh oprávneného v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) vydal dňa 14. mája 2008 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke JUDr. Eve Šteinerovej na vymoženie peňažnej pohľadávky 570 Sk (18,92€) eur a trovami exekúcie proti povinnému.

Okresný súd Trenčín uznesením zo 17. júna 2010 č.k. 49 Er 651/2008-14 exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnej exekútorke JUDr. Eve Šteinerovej trovy exekúcie 82,76€ . V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekúcia bola zastavená podľa § 57 ods.1 písm.g/ exekučného poriadku, nakoľko povinný zomrel, čiže stratil spôsobilosť byť účastníkom konania a povinnosti z exekučného titulu neprešli na inú osobu. Trovy exekúcie priznal s poukazom na § 200 ods.2 exekučného poriadku , v zmysle ktorého ak súd rozhodne o zastavení exekúcie , rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. augusta 2010, sp. zn. 4 CoE 320/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že súdnej exekútorke trovy exekúcie nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že k zastaveniu exekúcie došlo nie z dôvodu nemajetnosti na strane povinného ale z dôvodu jeho úmrtia, a preto nemožno aplikovať § 203 ods.2 exekučného poriadku.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky vyhovel podnetu súdnej exekútorky a mimoriadnym dovolaním napadol tak uznesenie krajského súdu. Podľa jeho názoru bol týmto rozhodnutím porušený zákon, a preto navrhol uvedené uznesenie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu Trenčín na ďalšie konanie. Poukázal na nesprávny záver súdu, ktorý nesprávne stanovil dôvod zastavenia exekučného konania. V danom prípade úmrtie povinného v priebehu exekučného konania nemôže byť dôvodom na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a ani dôvodom na zastavenie exekučného konania. Z § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že povinnosti z exekučných vzťahov nezanikajú smrťou povinného, ale prechádzajú na dedičov, ktorí zodpovedajú za jeho dlhy do výšky nadobudnutého dedičstva. Povinný majetok nezanechal, preto malo byť exekučné konanie zastavené podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a pri náhrade trov konania mali sudy vychádzať z § 203 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníka konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky je dovolací súd viazaný rozsahom dovolania, ako aj uplatneným dovolacím dôvodom vrátane jeho obsahového vymedzenia (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.). Obligátorne sa zaoberá len vadami konania uvedenými v § 237 O.s.p. a inými vadami, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Takéto vady dovolací súd nezistil; dovolateľ uvedené vady v konaní a rozhodnutí súdov v mimoriadnom dovolaní nenamietal.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnou aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Pri posudzovaní námietok v mimoriadnom dovolaní vzal dovolací súd na zreteľ, že vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku), ďalej že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času (§ 196 Exekučného poriadku) a napokon, že súdom poverený exekútor má pri rozhodovaní o trovách exekúcie postaviť účastníka konania (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku).

Pokiaľ k zastaveniu exekúcie došlo rozhodnutím súdu z niektorého z dôvodov uvedených v ustanovení § 57 Exekučného poriadku, rozhodne súd aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie (viď § 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Rozhodnutie súdu musí teda v týchto prípadoch okrem výroku o zastavení exekúcie obsahovať aj výrok o náhrade trov exekúcie.

Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa. Dedič zodpovedá do výšky nadobudnutého dedičstva za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou (§ 460 a § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak poručiteľ nezanechal majetok, súd konanie zastaví (§ 175h ods. 1 O.s.p.); dedičov upovedomuje o dedičskom práve len v prípade, že dedičské konanie nebolo zastavené podľa § 175h O.s.p. (§ 175i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h/ exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

V danej veci povinný v priebehu konania zomrel. Povinnosti vyplývajúce z exekučných vzťahov však smrťou povinného nezanikajú (§ 37 ods. 3 Exekučného poriadku), ale prechádzajú na dedičov, ktorí sa okamihom smrti poručiteľa stávajú subjektom jeho práv a povinností a veritelia môžu od nich žiadať uspokojenie svojich pohľadávok do výšky nadobudnutého dedičstva. V tomto prípade však poručiteľ žiaden majetok nezanechal a dedičské konanie bolo právoplatne zastavené podľa § 175h ods. 1 O.s.p. pre jeho nemajetnosť. Dovolací súd sa preto stotožnil so záverom generálneho prokurátora, že exekučný súd správne konanie zastavil, nesprávne však uviedol dôvod jej zastavenia. Prípadní dedičia nevstúpili do žiadnych povinností poručiteľa, nakoľko tento bol nemajetný, a preto dôvodom na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods.1 písm.h/ exekučného poriadku).

Pri stanovení náhrady trov exekúcie, keďže len táto časť uznesenia okresného súdu bola predmetom odvolacieho prieskumu, mal odvolací súd aplikovať § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je trovy exekúcie povinný znášať oprávnený aj keď zastavenie exekúcie nezavinil. Možno preto uzavrieť, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil dôvody zastavenia exekúcie a tým nesprávne rozhodol aj o trovách exekúcie. Obdobne už vo veci rozhodol Najvyšší súd slovenskej republiky v rozsudku z 30.novembra 2006, sp. zn. 2 M Cdo 1/2006 a 7MCdo 5/2011 z 30. Mája 2011, ktoré rozhodnutie bolo aj uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Sr pod č.49 ročník 2012.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že generálny prokurátor Slovenskej republiky dôvodne podal mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O.s.p. v spojení § 243f ods. 1 písm.c/ O.s.p., keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenia a vec vrátil Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 2, 3 O.s.p.), v ktorom bude právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí pre tento súd záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.